

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 171

din 10 septembrie 2020

Prin Raportul nr. 20-2618 din 27.07.2020, Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate, urmare a cererii de apărare a independenței sistemului judiciar, formulată de doamna **BOGDAN CAMELIA**, judecător suspendat din funcție.

Anterior dezbaterii cererii mai sus menționate, ce face obiectul punctului 8 al ordinii de zi a prezentei ședințe, domnul judecător Mateescu Mihai-Bogdan a declarat că se abține.

Analizând raportul Inspekției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

La data de 17.07.2020, a fost înregistrată la Inspekția Judiciară - Direcția de Inspekție pentru judecători adresa președintelui Consiliul Superior al Magistraturii nr. 2/13782/10.07.2020, referitoare la cererea de apărare a independenței sistemului judiciar, formulată de doamna judecător Bogdan Camelia din cadrul Curții de Apel București, cu solicitarea de a se efectua verificările necesare în raport cu aspectele sesizate la pct. 2 din cererea doamnei judecător, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 09.07.2020, prin care aceasta a solicitat apărarea reputației profesionale și a independenței sistemului judiciar, ca urmare a articolului cu titlul

["Bobita" a votat pentru "site-ul nefrecventabil"], publicat la rubrica „Vorbe de fumoar” pe site-ul www.luju.ro în data de 03.07.2020.

În motivarea cererii, doamna judecător Bogdan Camelia a susținut că din acest articol ar rezulta faptul că domnul judecător Mateescu Mihai-Bogdan, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, ar fi primit „servicii de PR/CEAI ȘI BERE de la distinșii jurnaliști [luju.ro](http://www.luju.ro) în raport cu ale căror încălcări este chemat să soluționeze prezenta cauză”. Doamna judecător a mai menționat că „Deși combinația chimică dintre ceai și bere conduce la suspiciunea rezonabilă că distinșii jurnaliști au publicat un fake news – cu trimitere la publicațiile anterioare, nu este exclus ca distinsul membru al Plenumului CSM să fi inhalat această combinație nocivă organismului în scop de promovare în funcția de membru CSM”.

Conform dispozițiilor art. 98 alin. (1) din Regulamentul privind normele de efectuarea a lucrărilor de inspecție, aprobat prin Ordinului inspectorului-șef nr. 136/2018, cu modificările și completările ulterioare, s-a efectuat documentarea inițială cu privire la aspectele cuprinse în cererea doamnei judecător Bogdan Camelia. Astfel, a fost identificat și atașat articolul cu titlul *["Bobita" a votat pentru "site-ul nefrecventabil"]*, publicat în data de 03.07.2020 pe site-ul www.luju.ro, la rubrica „Vorbe de fumoar”, care are următorul conținut:

„Lume, lume! Judecatorul Bogdan Mateescu, zis “Bobita”, “Matilet” sau “Boby” pentru apropiați ne-a aparat în CSM. Mateescu a votat pentru “site-ul nefrecventabil”, așa cum se exprima ori de câte ori are ocazia atunci când se refera la Luju. A făcut-o într-un caz în care judecătoria suspendată și data afara din magistratura Camelia Bogdan cerea apărarea reputației profesionale ca urmare a unor vorbe de fumoar (click aici pentru a citi). Bine, acum va dați seama că nu a făcut-o de dragul nostru, ci pentru că nu a dorit să fie catalogat drept un magistrat care o apără pe Camelia Bogdan. Chiar și așa, votul pro-Luju nu schimbă cu nimic opinia noastră față de el. Il vom critica în continuare când va fi cazul, îl vom lauda dacă ne va da motive, deși recunoaștem că nu a prea făcut-o până acum.

Intre timp, il asteptam in continuare sa dea berea aia si cafeaua promise. V-am povestit doar ca in trecut eram foarte frecventabili pentru "Boby". Asadar, ce zici, Bogdane: cand iesim la o bere?"

Față de cererea privind apărarea independenței sistemului judiciar, formulată de doamna Bogdan Camelia, judecător suspendat din funcție, Plenul reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 30 alin. (1) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează la cerere sau din oficiu de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii”*.

Conform art. 2 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor”*.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75), se precizează că *„principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”*.

În *„Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului”*, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a O.N.U. (pct.1) se prevede că *„independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”*.

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci, în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența este privită ca „atribut al funcției, care îi permite judecătorului să

acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență”.

Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci, în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Pe de altă parte, reglementarea libertății de exprimare și a condițiilor de exercitarea a acesteia este cuprinsă atât în norme interne, cât și în norme internaționale, ratificate sau adoptate de statul român.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”*, iar potrivit prevederilor art. 31 alin. (4) din legea fundamentală, *„mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice”*.

Art. 10 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede, în esență, că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, iar alin. 2 al normei convenționale stipulează că exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.

Libertatea de exprimare, prevăzută la art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, este un drept fundamental, ce are un rol special în orice societate

democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit).

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a subliniat în mod constant că dreptul la libertatea de exprimare consacrat de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În cauza Ghiulfer (Feri) Predescu contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, prin decizia publicată în data de 27 iunie 2017, că România a încălcat art.10 din CEDO, reluând, în motivare, jurisprudența constantă privitoare la ingerința în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare.

Astfel, instanța europeană de contencios a drepturilor omului a reiterat faptul că, referitor la nivelul de protecție, art. 10 alin. 2 din Convenție nu are un domeniu de aplicare prea restrâns în ceea ce privește restricțiile privind dezbaterile asupra chestiunilor de interes public, libertatea jurnalistică presupunând chiar o eventuala exagerare sau chiar provocare (Prager și Oberschlick împotriva Austriei).

În special, s-a reamintit că libertatea de exprimare se aplică, de asemenea, „informațiilor” sau „ideilor” care ofensează, șochează sau deranjează.

Cu referire la rolul presei în cadrul dezbaterilor judiciare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că aceasta are îndatorirea de a informa opinia publică asupra tuturor problemelor de interes general, iar printre acestea se află și cele care privesc modul de funcționare a justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Locul central pe care îl ocupă presa se datorează responsabilității sale de a informa și de a veghea la respectarea regulilor democrației. Desigur, aceste îndatoriri ale presei trebuie exercitate cu bună-credință, jurnalistul având obligația de a informa în mod corect și obiectiv opinia publică asupra temelor majore, de interes general.

Rezoluția 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica jurnalistică, prin art. 1 stabilește că, suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre știri și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate, arătându-se că știrile sunt informații, în timp ce opiniile exprimă gânduri, idei, convingeri sau judecăți de valoare ale mijloacelor de informare în masă, editorilor sau ziariștilor (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

În art. (5) al Rezoluției se arată că *„exprimarea opiniilor poate consta în reflecții sau comentarii asupra unor idei generale sau în observații privind informații având legătură cu evenimente concrete. Deși opiniile sunt inevitabil subiective și, prin urmare, nu pot și nu trebuie să fie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuși exprimate într-o manieră onestă și etică”*.

În considerarea rolului mass-media în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice, Codul deontologic al ziaristului impune jurnalistului obligația de a da publicității numai informații de a căror veridicitate este sigur, respectiv după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i-se atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înfăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor (Cauza Sunday Times contra Marea Britanie), deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat.

Plenul va analiza cererea formulată de doamna judecător Bogdan Camelia, având în vedere aspectele de fapt și motivele invocate de doamna judecător, precum și cadrul normativ mai sus evocat, privind, pe de o parte, rolul Consiliului Superior al Magistraturii de a apăra independența autorității judecătorești în ansamblul său, iar pe de altă parte, exercitarea dreptului la liberă exprimare.

Din analiza articolului din presa online, indicat de doamna judecător Bogdan Camelia, în acord cu Raportul Inspecției Judiciare, Plenul reține că, din paragraful *„Chiar si asa, votul pro-Luju nu schimba cu nimic opinia noastra fata de el. II vom critica în continuare cand va fi cazul, il vom lauda daca ne va da motive, desi recunoastem ca nu a prea facut-o pana acum. Intre timp, il asteptam in continuare sa dea berea aia si cafeaua promise. V-am povestit doar ca in trecut eram foarte frecventabili pentru „Boby”. Asadar, ce zici, Bogdane: cand iesim la o bere?”*, nu rezultă împrejurarea că domnul judecător Mateescu Mihai-Bogdan, membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, ar fi băut *„ceai și bere”* cu jurnaliștii respectivi.

De asemenea, paragraful mai sus arătat nu conține informații care să ateste susținerile doamnei judecător Bogdan Camelia, conform cărora *„distinsul membru al Plenului CSM sa fi inhalat aceasta combinație nocivă organismului în scop de promovare în funcția de membru CSM”* sau care să îi sprijine supozițiile.

De altfel, în articolul din presa online analizat, publicat pe site-ul *luju.ro* la rubrica *„Vorbe de fumoar”*, se precizează că *„Informatiile din aceasta rubrica trebuie luate sub beneficiu de inventar, ele facand parte din categoria zvonurilor sau a pamfletului. Luati-le ca atare!”*, fiind fără echivoc faptul că este vorba despre un pamflet. În acest sens, Plenul mai reține că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acceptă autorilor de articole de presă *„recurgerea la o anume doză de exagerare, chiar de provocare”* (cauza Dalban contra României).

În concluzie, Plenul reține că articolul cu titlul *[„Bobita” a votat pentru “site-ul nefrecventabil”]*, publicat în data de 03.07.2020 pe site-ul *www.luju.ro*, la rubrica *„Vorbe de fumoar”* utilizează expresii gazetărești care nu depășesc limitele libertății de exprimare și nu conțin informații care să ateste susținerile doamnei judecător

Bogdan Camelia, astfel că nu este de natură a afecta independența autorității judecătorești în ansamblul său.

Pentru aceste considerente, Plenul va respinge cererea formulată de doamna Bogdan Camelia, judecător suspendat din funcție, privind apărarea independenței sistemului judiciar în ansamblul său, ce face obiectul Raportului Inspecției Judiciare nr. 20-2618 din 27.07.2020.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (2 voturi "Admitere", 15 voturi "Respingere", 1 abținere: domnul judecător Mateescu Mihai-Bogdan, membru al Consiliului Superior al Magistraturii);

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Respingerea cererii de apărare a independenței sistemului judiciar formulată de doamna **BOGDAN CAMELIA**, judecător suspendat din funcție.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și doamnei judecător **BOGDAN CAMELIA**.

Dată în București, la data de 10 septembrie 2020

Președinte,
Judecător Nicoleta Margareta ȚÎNȚ

